

עשרים שנה אני רופא ובחיים לא הייתה קריאה ביום כיפור

**ליאור גולן מבית שערים על ערבות
הדדית במושב, בארץ ובעולם וגם
סיפור קצר על 365 ימי עבודה של
הרפתן והוטרינר •**

ליאור גולן בית שערים

בשנת 2007 הייתי בטיוול הגדול שלי באוסטרליה ניו זילנד והתכונן היה לעבוד כמה ימים בחוות בקר מבודדת כדי לראות את חיי היום יום של החקלאים הנדירים הללו. יצרתי קשר עם אחת החוות וקבעתי עם החקלאי שיאסוף אותי מהעיר Townsville שבצפון מזרח אוסטרליה. הוא הגיע עם אישתו (שלא ידעתי אם היא אישתו או הבת שלו כי היא הייתה כל כך צעירה...) בג'יפ לאנד קרוזר קשוח ועם עוד שתי כלבות שישבו יחד איתי בכיסא האחורי והעבודה שלהם היא לעזור בריכוז העדר. נסענו לסופר מרקט לעשות קניות (כשהעיר הגדולה נמצאת במרחק 4 שעות ממך אז כדאי לנצל את זה...), לילה אצל אחותו בעיר הגדולה ולמחרת התחלנו בנסיעה מערבה לאאוטבק.

אחרי כמה שעות הגענו לאחד השטחים שבבעלותו ושם הכלבות עזרו לרכז את עדר הבקר על מנת שיוכל לשים להם חומר על הגב נגד קרציות. אני בחיים לא ראיתי כלבים שזו העבודה שלהם ובפעם הראשונה הבנתי מה היכולת של כלבי רועים. בשריקות בלבד הן ידעו לעשות בדיוק מה שהוא רצה. הן היו למעשה אמא ובת, כאשר הבת חיקתה את מה שהאמא עשתה וכך היא הכשירה אותה לעבודה עתידית. באתי לשם לכמה ימים כדי לעזור להם בריכוז חלק מהעדר למשלוח ובמהלך הזמן הבנתי כמה דברים: הבידוד שם הוא טוטאלי, המרחקים בין החוות הם גדולים ולבעל החווה אין מושג אם כל העדר נמצא בשטחו ("בטח יש איזה 10 בני בקר בשטח של השכן" הוא אמר לי) וגם אין דבר כזה להיעזר בשכן לטובת משהו. בערב הם יושבים ומבדרים את עצמם עם כל מיני משחקי קלפים והרבה (ובדגש על הרבה...) בירות.

הערבות ההדדית

נחזור לישראל, במושב המצב שונה. כל פיפס שקורה אצל השכן אני רואה, שומע או מריח. אם הוא איחר בכמה דקות לחליבה, אם הטורקטור התקלקל, החשמל נפל או אפילו אם

אחת הדוגמאות היפות
ליחסי השכנות היא
הערבות ההדדית. זאת
אומרת שלא משנה מה
יקרה, אתה יודע שתהיה
עזרה מהשכנים במושב

"כל פיפס" שקורה אצל השכן אני רואה, שומע או מריח. בתמונה משק גולן ומשק גלאס, בית שערים

פרה לא מרגישה טוב (כבר היו מקרים שהצלתי לו פרות כשראיתי שמישהי שוכבת על הצד ומסתבר שהיה לה קדחת חלב). אחת הדוגמאות היפות ליחסי השכנות היא הערבות ההדדית. זאת אומרת שלא משנה מה יקרה, אתה יודע שתהיה עזרה מהשכנים במושב: אז לפעמים זה גם התאילנדים של השכן שהצטרפו לפני כמה חודשים למרדף אחר כל העדר שלי שברח כאשר שכחתי לסגור שער בקלטור ובתמורה הם קיבלו ארגזי בירות, ולפעמים זה גם הרפתנים: יום כיפור של שנת 2007, אני נמצא יום אחד לפני הנסיעה לטיול הגדול בחו"ל, ורואה התרחשות חריגה אצל שלמה השכן ז"ל ברפת. אני ניגש לראות ומסתבר שפרה עם המלטה קשה הוציאה את הרחם. אין ברירה אלא לקרוא לרופא תורן וכעבור כחצי שעה הוא הגיע אבל נראה היה לי שהוא המום שמישהו בכלל קרא לו: "דיברתי עם ד"ר בראלי (הבוס שלו) לפני החג על המשמרת הזו והוא אמר שאין לי מה לדאוג – עשרים שנה הוא רופא ובחיים אף אחד לא קרא לו ביום כיפור".

הכלבות עזרו לרכז את עדר הבקר. אוסטרליה 2007

ובמושב כמו במושב, תוך 5 דקות הגיעו משי כהן ומנחם חומש, רפתנים מהמושב, וכל אחד שם יד. תוך שעה היינו אחרי האופרציה ועם יום כיפור כזה שבחיים לא אשכח (וגם הווטרנר שתכנן יום כיפור רגוע...). ▲